

מ:

עין משפט
גר מצוה

חז א מ"י פייב מהל'
 פנהדרין הלכה א
 והלכה ב:
 י"ב מ"י פ"א מהל' עדות
 הלכה ד:

היו בודקין פרק חמישי סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) ועי' תוס' פסחים מא':
ד"ה אם קנא, (ב) ולקמן ג':
(ג) פסחים יח': וש"נ,
(ד) שם יח': (ה) ולעיל לב':
(ו) מהר"ם מוהק זה
ועי' רש"א ורש"ל.

תורה אור השלם

[illegible]

וּקְרָא כִּי יִזְ

גליון הש"ס

גמ' כהיטב היטב ילפי.
ע"י לעיל דף ב ע"ב חוס'
ד"ה דברי הכל אין:

הגהות הב"ח

(א) ישי" ד"ה ופרסין
וכי' ככל אותה שעה
דאימור כחילת השעה
וכי' מסופה להלכה לישנא
אחרינא גמזס דלני
ורנא: (3) תי' ד"ה
מדהיה וכי' דרוש מדרוש
אז תקור:

ע. חקירות בחד דינא אלא בכל חדא
עיר הנדחת חלתא בע"ז חרי ובעדים
נעין שבע ליכתבינהו לכולהו בחדא
ומדפליגיהו ש"מ דווקא כתיב: ומשני
הענין דהא דאמר רבא דאמר רבא

יקח לדבירו הכהן כהן דין לפניו מהדדי
 יליקין. כלומר כהן דין דבכולהו כתב
 בזה דבשו דרישה והשוואה אותן להא
 מילתא ע"כ מהדדי יליקין יתן את
 האמור של זה בזה: והא לא דמיין
 להדדי. והכי יליקין מהדדי: עיר
 הנדחת להנך פרי לא דימא. למילף
 מיניהו חקירות הכמוצות בהן דדין
 הוא שיהו עדים וזממין ויחד עובד
 ע"ז לריסח לרשת העדים המחזיקין
 אותן משום דקיל שכן ממוס פלט
 אבל עיר הנדחת דחמירא שכן ממוס
 אכז לא תמי ציה שכן חלל חקירות
 המחזרות בזה: עיר כסיף. עיר
 הנדחת כסיף ועדים וזממין דפרשתא
 משמע שמעדין על רואה מדכתיב

(דברים יט) נפש בנפש עין בעין וגו'
ואי נמי משתעי בכל עדים וזוממין
דיש מהן בסקילה מיחו הואיל ויש
מהם בסיף לא אחמיר קרא עליהו
להמיתן עד שיחקרו המזימין אותן:
שכן לריד הספרא. הכן מרמי מה

שאין כן בעדים וזוממין דלמכיש ואם
 כהארה ומה וזה חשב להכריז בזה
 המלך: **בסיבוב** חסד **לעין** **מחדדי**
 וגוירה שזה מופנה הוא. דמפרש ואזיל
 ואין משיבין עליה שזו היא מזה בחמרה
 וגוירה שזה המופנה למדיין ואין משיבין:
איבה לחסד. **דפרסין**: ודרשו ליה
למיכסב. **בעדים** וזוממין ודרשו ואקרו:
 ו**שני דביזויה** **בסיבוב** ש"מ. שנייה
 לדישנא לאפנויי ועיקר קרא לדרשא
 דמניינא: **כשלמא הנך תפי**. ע"ז
 ועדים וזוממין כלל חסדי כבו חקירה
 מאית למימר מדהוה ליה למחכב לשון
 חקירה וכחז הטיב שנייה לדישנא
 הוא לאקושי לשונות למידרש בה.
 גוירה שזה: **אלא** שחיר **הנדרסה**.
 דלמכיש בה ודרשא וחקרת מאי הוה
 ליה למיחכב בתקום הטיב דמניינא:
 ש"מ לאפנויי. לימן את האמור של
 אז זה וואבא שבע ברכוהו: **ואסו**
תנחנין. שיהו עדיה נדרשין ומתקרין
 בק"ו מנסקלין ומנהרגין מע"ז שהיא
 בתקיעין ומעדים וזוממין שכן בסוף
 דבעינן דרישה וחקירה ונכלאו הכי לא
 מיקטיל מנה קהל מכויל לביש:
ואסו נשרפין בק"ו מנסקלין. דסקילה
 חמורה משפירה אבל מנהרגין ליכא
 למידרש ק"ו לנשרפין דמה לנהרגין
 שכן ויחטו חלה: **ובנה** **אמא** **כנוו**

ה' לעיל ד' רבא: ושמונה מי איכא. הש"ס
כי לא מית משכח חקירה שמיית הא
מי אמר בחזיה או בשלישית ואחו סבדי
י למימר בחזיה כשהא אי אמר
מתחלה עד כמה אי נמי אמר להו
גמגוס. דלמי ורנא כפ"ק דפסחים
ה' תרתיסר דאמר (לעיל דף נב): מסיעין
ע אי שכן אי מוזהר שלא לעשות:
מנה כן אי עושא דלאס לא הפקיר
אחור התראה יותר מכדי דיבור איכא
מו של דבר. שיהי ערוה לו. והאי
שמיא גליא אס שוגג הוא א מויד:
מחיה

וַיֹּאמֶר חֲדָא חֲדָא כְּדִכְתִּיבָא דִּא"כ לִכְתִּיבֵיהּ
דְּרַחֲמָנָא בְּחֲדָא כִּיּוֹן דְּכוּלוֹהּ בְּחֵדִי הֲרֵדִי
כְּתִיבָא מִהֲרֵדִי יִלְפִי וְכִיּוֹן דִּילְפִי מִהֲרֵדִי
לְהֲרֵדִי (סִימֵן פִּל"ט סִי"ף הֲתֵרָא"ה) עִיר
הַנִּרְחַת לְהִנָּךְ תִּרְתִּי לֹא דִמְיָא שְׁכֵן מִמּוֹנִן
פִּלְט ע"ז לְהִנָּךְ תִּרְתִּי לֹא דִמְיָא שְׁכֵן בְּסִיף
עֹדִים וּזְמִין לְהִנָּךְ תִּרְתִּי לֹא דִמְיָא שְׁכֵן
מִצְרִיכִי הֲתֵרָא "בְּהִיטֵב הֵיטֵב יִלְפִין
לְמִיפְרָךְ לֹאִי אֲפֹנִי מוֹפְנֵי מִדְּהֵה
לִיָּה לְמִיכְתֵּב וּדְרִשּׁוּ וְחִקְרוּ וְשִׁנִּי קִרָּא
דְּבִרְיוּרִיָּה בְּהִיטֵב שְׁמַע מִינֵה לֲאֲפֹנִי וְאֲכַתִּי
מִוִּפְנֵה מִצַּד אַחֵר הוּא בְּשִׁלְמָא הֵנָּה תִּרְתִּי
מִשּׁוּם דְּהוּה לִיָּה לְמִכְתֵּב אֲלֵא
עֹפִיר הַנִּרְחַת מֵאִי הוּה לִיָּה לְמִכְתֵּב הָא
כְּתִיבָא כּוּלוֹהּ הָתֵם נָמִי אֲפֹנִי מוֹפְנֵה
מִדְּהֵה לִיָּה לְמִכְתֵּב דְּרוּשׁ בִּי תִרְדּוּשׁ אוֹ

ה' בריבט שמע מינה לאפנוי' ואתו נתחנך
ושרפין בקל וחומר מנסקלים הניחא לרבנן
י' שמעון דאמר ^ושריפה חמורה מאי איכא
יהנה אמת נכון ^ייהנה אמת נכון הא חד
תלת לגזירה שוה פשא להו חדא לר"ש
דאתאי בקי' ^וטרה וכתב לה קרא מגדף
שמנה חקירות ושמונה חקירות מי איכא
בשעה ותנאי נמי הכי רבי בודקין אותה
^ואליבא דר"מ דאמר אין אדם טועה ולא
טועה משהו שפיר אלא לאביי אליבא דר'
שעה ולדבא דאמר טעו אינשי טובא מאי
מה חיובל היינו באיזה שבוע אלא לאתווי
באיזה שבוע לא בעי באיזה יובל: רבי
י' יוסי לחכמים לדבריהם מי שבא ואמר
בוע באיזו שנה באיזו חרש בכמה בחדש
עכשיו הרגו אומר לו באיזה יום באיזה
דלא צריך רמינן עליה ^וכדרכי שמעון בן
רמינן עליה דרבי' שמעון בן אלעזר ור'
דיות עכשיו הרגו לא שכיח ברוב עדיות:
י' מכירים אתם אותו נכרי הרג ישראל הרג
התיר עצמו למיתת המית בתוך כדי דיבור
בד למרקוליס עבד ובמה עבד בזיבוש בקיסוד
מניין להתראה מן התורה שנאמר י'איש
או בת אמו וראה את ערותה אטו בראייה
הו טעמו של דבר אם אינו ענין לזכרת
תנחו

נדהת (שם) ומשמע אמת וגו'ן דריש'ה וחקריה: **הא דר' כרי**.
ה הקרי'ה בדברים המצוי'ן ליד' הו'ה: ופרכי'ן **אלמה לא**.
ה' אי'ה' למי'ר ב'ה'ה בשע'ה מי'ה' לה ליד' הו'ה
ומי'ן אל'ה לא' ל' ל' ש'נ'ה דלמ'ר א'ד'ס טוע'ה ב'ח'י ש'ה ט'ה
ב'כל א'ה'ה ש'ה (ב) דלמ'ר ב'ח'ת'ה הש'ע'ה ה'י' הו'ה ט'ה
גו'ומי' דלמ'ר ש'ח'ה ב'ק'ף ש'ה ה'י' וד'ס ט'ו' מסו'פ'ה לח'ה
י'ס מ'ח'ת'י'ס ע'דו'ן מ'י'ב'ל ע'ל ח'ב'ר'י: **כר'ס ב'ן אלעז'ר**.
מ'ק'ר'ך ד'ת'ן ע'ל'ה'ן ו'ח'ר'ו ב'ן: **ק'ב'ל ע'ל'ו' ת'פ'ר'ה**.
ל'ה' מ'ע'ב'ר א'ה'ה מ'ח'ב'י' מ'י'ה' פ'ל'י'ת' הו'ה א'ר'ה
ל'ו'ס **ב'ק'ף כ'די ד'י'ב'ר**. כ'די ש'ל'ת' ש'ל'ס ש'ח' ש'ה
י'ה' ע'ל'ה'. מ'ש'ס ד'ר'ה א'ה'ה מ'ח'ב'י': **אל'ה ר'ו'ה ט'**
י'ו'ב א'ה'ה ד'ין ש'מ'י'ס א'ה'ה ו'ל'ה ב'ני' ה'ת'ר'ל'ה ד'מ'י'

שכן בס"ף. פ"ה דעיר הנדחת נסיו
משמע שמעידין על רוצח מדלח
כל חייבי מיתות שיעידו ש"ך לומר
דהוא נפח נפח מזהמינו ליה בפ"ה

עד שיגמר הדון וְלֹא שָׁפִים עֵינֶיךָ
דֹּא נְמִי מִיֵּירִי כָּל עֵדִים וּזְמֻמִּין
דִּישׁ מֵהֶם בְּקִיּוּלָה מִיָּהוּ הוֹאִיל וְיֵשׁ
מֵהֶם בְּסִיף לֹא אַחֲמִיר קִרְל עֲלֵיהוּ
לְהַמְיִין עַד שִׁתְּקִיר הַמְּזוּמִּין אֲזַן:
מְדַהֵה לֵּיהּ אֲסַבְּחָה. דְּרוֹשׁ
תַּדְרוֹשׁ וְתַקְוֹר תַּקְוֹר.
לֹא דְוֹקָא דְלִ"כ הוּא לֹא ד' אֲפִילוּ
הוּא כְּבוֹד דְּרוֹשׁ תַּדְרוֹשׁ (א) וְתַקְוֹר
(ב) (תַּקְוֹר) דְּרוֹשׁ אֲשַׁמַּע ד' מְגַלָּה תַּכִּיד
דְּרוֹשׁ דְּרוֹשׁ אִו תַּדְרוֹשׁ תַּדְרוֹשׁ בְּדֹאמֶר
בְּמַרְבִּיבָה (יִכָּן דָּף סה. וַסֵּ) לִיכְבֵּד
הַתַּלָּא הַתַּלָּא אִו תַּחֲלָא תַּחֲלָא:
מַנְיִין אֲתַתְּרָאחָא מִן הַתּוֹרָה. כְּחֵדֶר
קַמְיַנְשֵׁל לִיהּ לַמְד' (לְשׁוֹן דָּף
ס:) חֵדֶר לְרִיךְ הַתַּרְבֵּה דֹּא בְּשִׁאֲנוּ
חֵדֶר הֵא לֹא יַעֲמֵה הַתַּרְבֵּה אֲלֵא
לְהַכְחִין בֵּין שׁוּג לְמוֹדִיד אִי נְמִי
יַיִשְׁעִי לִיהּ מִנָּה לֹא דְעֵינִין הַמִּית
מִן כִּדִּי דְיִטּוֹר:

תמידו

חקור תחקור ושני קרא בדיבורו
בק' מנסקלין ומנהרגין ואתו
דאמרי סקילה חמורה אלא לר
למימר אלא אמר רב יהודה
טרי שבע לשבע חקירות דל
לאותוי נשרפין לרבנן מילתא
בה רבי אבהו אימא לאותוי
אלמה לא והאיכא לאותוי בכ
בשמנה חקירות הניחא לאבי
כלום ולחך לישראל נמי דאמר א
יהודה דאמר אדם טועה חצי
איכא למימר אלא לאותוי בכ
באיזה יוכל ואידך כיון דאמרו
יוסי אומר: תניא אמר להם
אמש הרגו אומר לו באיזו ע
אמרו לו לדברך מי שבא ואמ
שעה באיזה מקום אלא אע"ג
אלעזר ה"ג אע"ג דלא צריך
יוסי אמש הרגו שכית ברוב
מכירים אתם אותו: תנו רבנן
התריסם בו קיבל עליו התראה
העובד ע"ז את מי עבד לפעור
בניסוך בהשתחווה אמר עולא
אשר יקח את אחותו בת אביו
תליא מילתא אלא עד שירא

הדבר. כ"ע כחצי (דברים) וכחצי נמי בעיר מהדר אדרי אנהו מי מית משכחת שמא איכא לאתויי בכמה בשעה. ומשני הניחא ואמרי ואתו חלק עמנו הייתם הרי הן בחליה ואזו סהדי עמוזי ליה לא מיתוס מחללה ועד חליה עמנו הייתם לא מ (דף ע"א): **לא בעי כליוס יובל.** דלץ ע הרי את העדים ממקום לנקום כדי **הסיר עמוז לניסא.** שכתבתיכם שני עמוז אינו נהרג כלקמן (דף ע"א): **למימר שכבר שנה התראה:** אטו **כר** קרא גבי כרת כחצי ואם אינו ענין

רבינו חננאל

אחת ואחת ומרסקין יבין
 כרובית לקחורה קאת
 (וכתבין) [מכתבין] יא
 מהרדו ירדנין היא
 אמתין לעדי מהרדו
 ברסנין לעדי הני לא
 רסין להרדו ירדנין תנחת
 לא ופאי לערוב ע"ו
 ולעדין וזמנין אדלו
 [הרנין] ומומנס אלו
 יוני תנחת תנין [הרנין]
 ומומנס אבד בשרישה, ע"ו
 לתנ תתיר לא רמאי
 נ"ו ושנין בנדיש בורבס
 היט"ל מרדו ונכולו
 ביל בילמ ביל בילמל
 מומנס אדו וכיזי הדוא
 מומנס מרדו בילמל
 ובכסלמ למידו ואצ"ו
 דאכא למפדו למידין ואין
 משיכין ואדו תנחתס ב"י
 מן תסקילין מן תנחתין
 ואדו נרסין ב"י מן
 התקילין ול"י משיכין
 דאכא שריפה חמרה
 תנחת ולא אדו חמור מן
 הקל אמר ק"ו תרס בע"ו
 אמר מן תרסין נ"ו בע"ו
 תנחת אמר מן נהר י"ו

וְהָיָה יוֹם לְדֹלֵי הָאֵשׁ
 וְלֹאֵשׁ יוֹדֵי הָאֵשׁ
 שֶׁנֶּחֱמָה וְאִפְּסִילֵי לִרְכֵּם
 מִלְּחַת אֲרָצִי אֶמְקֶינָה
 וְכֹכֵב הַלַּיְלָה קָרָא. וְשִׁמְשׁוֹן
 אִימָנָה יוֹם שְׁמוֹנֶה לִפְדֹּן
 דְּבַעֲמֵי חֻקֹּת וּמִמְחֻלָּהֵן
 שְׁמוֹנֶה קִירוֹת מֵאִיכָא
 דְּרִיחִין אִין בִּכְכַּב שְׁבַע
 כְּלוּמֵר חֲמִישׁ שְׁלִישׁ
 הָיָה בְּרִיבֵישׁ לַעֲשֵׂה.
 וְאִמְרִין הִנְחֵא לֵאבִי
 חֲלִיקָה דְּדֵן מֵאִיר דִּין
 חֲלִיקָה דְּמֵאִיר וְכֹכֵב אֱלֹאִי
 דְּמֵאִיר דְּלֵן יִהְיֶה
 מְפֹרֶשֶׁת בְּפִתְחֵיהֶן פֶּקֶא וְ
 וְכֹכֵב פִּישְׁרֵיהֶן מְסֻתֵיהֶן וְ
 שֶׁמֶן אֶעֱנֵי לֵאל שְׁמֵן
 רַחֲמֵי שְׁמֵן עֵלִי שֶׁנֶּחֱמָה
 כִּן אֲלוֹעֵי אֲלוֹעֵי תֵּינֵא
 (עֲלֵעַ דְּלֵן דְּאִמֵּר דִּין
 שְׁמֵן כִּן אֲלוֹעֵי בִיד
 מִשְׁיָאֵן אֲתֵּינֵי מִקְּמוֹם
 לְמִקְּמוֹ כִּי שִׁמְשֵׁן דְּלֵן
 עֲלִישֵׁי חִיזוֹן חֲתָן) וְהִנְחֵא
 מִכִּימֵי אֵלֵי הַתְּרֵינֵי וְהִנְחֵא
 אֵת מֵי הַרְגֵּי הַגֵּר
 אֵי שִׁיבֵאל הַרְגֵּי הַתְּרֵינֵי
 וְקִבֵּל עֲלֵיהֶן הַתְּרֵינֵי
 וְהִנְחֵא עֲצֻמֵּי הַתְּרֵינֵי הַדְּמִית
 וְהִנְחֵא דֵּן וְהִנְחֵא דֵּן עֲבֻדֵּי
 עִיר אֵל מִכֵּד לַעֲבֹד
 אֶל מִלְּחָמָה. וְכֹכֵב דְּעֵד
 בִּיבּוֹחַ יִקְרֹעֻן בִּינִישׁ
 וְהִבְשָׁתְהוּ. אֲמֹר לֵאלֹהִים
 מִנֵּי לְחִירָאֵן כִּן מְחֻלָּה
 שְׁנִמָּר וְאִישׁ אִישׁ יִקֵּחַ
 אֶת מְחֻלָּתוֹ בְּאִישׁ אֵיךְ יִקֵּחַ
 אֶת מֵרָאֵת אֵת מְחֻלָּתוֹ
 אֶת מְחֻלָּתוֹ אֶת מְחֻלָּתוֹ
 בְּרִאֵימָה מִתְחִיבִין אֵלָא
 עַד שִׁיבֵאל הַרְגֵּי שְׁמֵן
 עַד שֶׁכִּי כְּלוּמֵר יִדְּוֹנוּ
 שְׁמוֹנֶה הִשְׁתַּחֲוִיָּה כִּן חֲתָן
 מִיָּהּ עֵלֵי בְּכֹרֶת) וְקִיבֵל
 כִּי חֲתָן בְּרִיחִיתֵי שְׁלֹקֵן
 נִפְסְטֵי מִיָּה בְּרִיחִתָּהֶן כִּן
 הַתְּרֵינֵי חֲתָנִי מִלְּקוֹת.
 וְכֹכֵב נִמֵּי מְגֻנְדֵּן

Abstract

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones